

שפטותם (הושע א) תחלת דבר ה' בהושע. ה' בארו את הדבר. ועל כן היה מספר בני ישראל בחול הים וגו'. ומשום לכך ישותם בכמה ברכות, לחור בתשובה, ולחשיכם לאביריהם שפחים, ולא זו ממש הקדוש ברוך הוא עד שפהל על חטאיהם והתנקו לפניו.

מה כתוב באליהו? (מלכים א ט) ויבא וישב מחת רתם אחד וגו'. אמר רבון העולם, אשה אחת שלחת לישראל ורבורה שמה, שפטותם (שופטים ז) והוא יושבת מחת תמר דבורה. זהו רתם. והחזרתם למوطב, שכתוב (שם ח) עד שקמתי דבורה. ואני נכנסתי ביניהם, והכרזתי לפניהם ולא יכלתי.

עד שהיה ישב, התגלה עליו הקדוש ברוך הוא. אמר לו, מה לך פה אליהו? בראשונה היה מクトרג ומקנא על הברית, ומשראייתי בך שקנאת עלי באומה הברית, בטלי אומה ברצונו של משה ונמתי לך, עד שמשה היה אומר, (מדבריה) הגני נתן לו את בריתנו שלום. עכשו שהוא שלה, אין ראוי לך לクトרג עליו, היה לך להשאיר את קומתך לי, כמו בראשונה שהיתה שלו, נתמי אותו לידי אחר ולא קטרגתי עלי.

מה לך פה. מה זה פה? הברית הקדש פה ה' היא. בין שלא רצית להנימם לי את פיך, יברא במקומות של אותו הפה. שנית, באוטה שעה העבריה מפנו אותה מתנה שונמן לו משה. שׁנינו, מה שכתוב (מלכים א ט) וילך בכם האכילה היה וגו'. עד הר האלים חרב - לבקש משם. וכי שם היה מבקש? אלא לבקש במקדם מאותו שירש בהר

עליהו דלטוריין. מגן. מהו שעה, דכתיב, (הושע א) תחלת דבר יי' בהושע, ה' אוקמונה מלאה. ועל ד' א (הושע ב) והוא מספר בני ישראל בחול הים וגו'. ובгин' ד' בריך לוון בכמה ברפאנ, לאחרך באתיוקא, ולא תבא לוון לגבי אבותון דבשמייא, ולא אעדי מפמן, עד דקודשא בריך הוא מחל על חובייהו, ואתנקיאו קמיה.

אליהו מה כתיב ביה, (מלכים א ט) ר' יבא ויישב תחת רתם אחד וגו', אמר מאריה דעתמא, אתה חדא שדרת לוון לישראל, ורבורה שמה, דכתיב, (שופטים ז) והוא יושבת מחת תמר דבורה. ד' הוא רתם, ואחרת לוון למوطב, דכתיב, (שופטים ח) עד שקמתי דבורה. ואני עאלית בינויו, ואחרית קמייהו ולא יכינא.

עד דהוה יתיב, אתגלי עלייה גראדשא בריך הו, אמר ליה מה לך פה אליהו, בקדמיתא קא הוית מקטרגא ומקני על ברית, ומידחמיינא בך דקנית עלי בההוא ברית, גטלית ליה ברעו דמשה, ויהיבנא לך, עד דמשה הוה אמר (במדבר כה) הגני נתן לו את בריתינו שלום. השטא דאייהו דילך, לא אתה לך לקטרגא עלי, היה לך למשבק קנייך לי, כמה בקדמיתא דהוה דילוי, שבקנא ליה לידך אחרא, ולא קטריגנא עלי.

מה לך פה, מי פה. ברית קיימת, פה יי' אהיה. בינו דלא בעאת לשבקא לי פומך, אתהרי באתר דההוא פומא. תנן, בהיא שעתא, אתה עבר מניה ההוא נבזבזא דיחב ליה משה. דתנן, מי דכתיב, (מלכים א ט) וילך בכם האכילה היה וגו'. עד הר האלים חורבה. למתבע מפמן, וכי מתמן היה בעי. אלא למתבע מלתקדמין, מה הוא דירית בהר האלים, ברית ד'. פנחס הוא אליהו, ודאי